முத்தாற்றுப் படை

அமுத. இளவழகன்

மீனாட்சி நூலகம்
மேலைச்சிவபுரி — 622403

முத்தாற்றுப் படை

பாட்டுடைத் தலைவர்
டாக்டர் பழ. முத்தப்பன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
முதல்வர், கணேசர் தமிழ்க் கல்லூரி,
மேலைச்சிவபுரி.

ஆற்றுப்படுத்தி மகிழும்
அமுத. இளவழகன்.

முதல் பதிப்பு — 1991 நவம்பர்

விலை: ரூ. 4-00

கிடைக்குமிடம்:

மீனாட்சி நூலகம்
மேலைச் சிவபுரி-622 403

அழகு நூலகம்,
69. C. வ.உ.சி தெரு,
விழுப்புரம்.

கஜேந்திரா பிரிண்டர்ஸ், சிதம்பரம்.

வழிகாட்டி இலக்கியம்

செஞ்சொற்கொண்டல்,
தமிழாகரர் டாக்டர் செ. சிங்காரவேலன்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர், அ.வ.அ. கல்லூரி, மயிலாடுதுறை.

குருகுலம் திரு. மா. அமுதலிங்கனார் திருமகன் அமுத. இளவழகன் படைப்பாகிய "முத்தாற்றுப்படை"யைப் படித்து மகிழ்ந்தேன்.

ஆசிரியர் மீது மாணாக்கர் கொண்டுள்ள அயரா அன்பினைப் புலப்படுத்துகின்ற கவிதைப் படைப்பாக இது விளங்குகின்றது. 20ஆம் நூற்றாண்டில், கற்ற பேராசிரியரை இளைஞர்கள் மறவாது குறிக்கொண்டு போற்றுவதும், கவிமாலை சூட்டி மகிழ்வதும் எண்ணி எண்ணி மகிழத் தக்க இனிய செயல்களாகவே எனக்குத் தோன்றுகின்றது. இவ்வகையில் இந்த ஆற்றுப்படையை ஒரு வழிகாட்டி இலக்கியம் என்பேன்.

பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்களைப் படித்து உணர்ந்த இவ் விளங்கவிஞர், அந்தப் பாநடையை மேற்கொண்ட பாங்கு நூன்முற்றும் தெளிவாகின்றது.

பாட்டுடைத் தலைவர் திரு. பழ. முத்தப்பர் என் நண்பர்; அவரது இனிய பண்புகளை ஆற்றுப்படை கூறுவது, சற்றும் உயர்வு நவிற்சியாக அமையாமல், 'தன்மை நவிற்சி' யாகவே அமைந்துள்ளமையை என்னால் உணரமுடிகிறது.

"சிந்திப்பரிய செவ்வேள்"

"வெல்வீர் எதையும் விளைவது பொலிவே"

"எந்தை சொல்லும் திருவாய் அமுதம்"

"தமிழ்க்கா வாழும் தனித்தக வாளர்"

"இழைபனி வாங்கும் ஒன்றிய கதிர்"

"கொள்கைக் காதலர்"

"தோன்றிய கதிர்மணி துலங்கிய சிவபுரி,
ஊன்றிய உள்ளத்து ஊறிய தமிழின்
தேன்சுவை கண்ட தெய்வப் புலவர்"

முதலிய தொடர்களில் ஆழ்ந்தேன்; இன்புற்றேன்; அகம் தோய்ந்தேன்.

விரைவை மெய்ப்பிக்கும் ஆசிரியப்பா யாப்பு! வாழிய ஆற்றுப்படை கண்ட இளங்கவிஞர்! வாழிய பாட்டுடைத் தலைவர் பழ. முத்தப்பர்! வாழிய ஆசிரியர் — மாணவர் உறவு! வாழிய அமுதலிங்கனார் அருட்கொடை வையகத்து இனிதே!

91/4

நன்றியும் வணக்கமும்

இக் கவிதைச் சிற்றேடு-
என் பேராசிரியப் பெருந்தகை
டாக்டர் பழ. மு. அவர்களின்
பண்புநலம் பாடும் பனுவல்!

பொங்கல் முதலாம் மங்கல நாட்களில்
வாழ்த்தினை வேண்டி
வரைந்தசொல் மலர்கள்!

தொகுத்து வெளியிடும்
பதிப்பகத்தார்க்கும்
அணிந்துரை வழங்கிய
பெருந்தகையாளர்க்கும்
நன்றியும் வணக்கமும்
நவின்று மகிழும்,

—இளவழகன்.

முத்தாற்றுப் படை

1

இல்லோர் செம்மல்

நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
இல்லென வந்தோர்க் கேற்பன வீந்து
நல்லது செய்யும் இல்லோர் செம்மல்;
வருவதும் போவதும் வகையறிந் தியற்றும்
பெருநெறி கற்ற திருவுடை யாளர்.
மனைக்கு விளக்கம் மடவாள் என்ற
மனையறம் காக்கும் மங்கையர்க் கரசி
அழகாம் அம்மை அருந்துணை யோடு
பழநி யப்பன் மீனாள் என்னும்
நன்கலம் பெற்ற நலத்தகு சான்றோர்.
மங்கல வாழ்வின் மாண்பின் மிக்கார்.
ஆன்ற பெருமை அருந் தமிழ் வல்ல
சான்றோர் குழும் தொண்டநன் னாட்டில்
பயிலும் அன்பர் பலர்சூழ்ந் திருக்க

மயிலமா நகரில் மன்னவன் உறையுள்!
இத்தகு நல்லார் முத்துடை வள்ளல்
வித்தகர் வாழும் வியன்பதி சென்மின்!
சென்றே காணல், நன்றே அன்றோ!
மயிலுங் குயிலும் மற்றுமங் குறையும்
மந்தியும் கூட மாத்தமிழ் பேசும்!
வந்தவர் வினையை வாங்குநல் லருளின்
சிந்திப் பரிய செவ்வேள் மன்றம்
காணச் செல்லும் கவின்மிகு வழியில்
மாணத் திறந்த மாபெரு வாயில்;
வாயில் மருங்கில் வருகென அழைக்கும்
சாயல் கொண்டோர் தோகை நின்றே!
செல்வீர் அம்மனை; சேர்வீர் அடியை;
நல்லபல் உரைகள் நலமுறக் கேட்டே
இல்லென் சொல்லே இல்லென் றாக
வெல்வீர் எதையும்; விளைவது பொலிவே!

2

சிந்துக்குத் தந்தை

நுங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ
சங்க காலப் புலவர், புரவலர்
இங்கொருங் கெழுந்தார் என்னு மாறு
புலமையும் புரக்கும் வளமையும் உடையார்;
நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியர்
தொகையாய்ப் பாட்டாய், தொடர்காப் பியமாய்
வகைபல கண்ட வளர்தமிழ்த் தாய்க்கு
சிந்திலக் கியநூல் தந்தவர்; அதற்கே
தந்தை எனும்பெருந் தகவுடை யாளர்!
வழியிற் செல்வோர் வழங்கா விடினும்
வழிமறித் தவர்பொருள் வாங்கிக் கொள்ளும்
மந்திகள் பயிலும் மலைநா டதனில்
வந்தவர்க் கெல்லாம் வரையா தெங்கோன்
தந்து பெரும்பொருள் தான்மகிழ்ந் திடுவார்.
விருந்தில் உண்டி மருந்தெனு மாறு
இருந்தே தம்மில் யாவரும் உண்ணச்
செய்யும் மனையாற் செழிக்கும் இல்லறம்
ஐயன் பெற்ற அருந்தவப் பயனே!
நல்லியக் கோடன் நகரில் இருந்து

புரட்சிக் கவிஞன் புத்தூர் செல்லும்
நெடிய சாலையில் மயில மாநகர்
உடைய தாகுமால் உடனங் கேகுவீர்.
பெற்ற செல்வம் பிறர்க்களித் தெம்மான்
கற்றிடும் அன்பர் கணத்திடைக் களிப்பார்;
ஆய்தமிழ் இன்பம் அறிதற் கவாவி
தோயுளங் கொண்ட தோகையங் குலவும்;
பாய்முசுக் குருளையும் பக்கல் நின்றே
வாய்பார்த் தெங்கோன் வண்டமிழ் சுவைக்கும்;
செய்ய தமிழால் செழியனும் செல்வியும்
'ஐயா! வரு'கென அன்புடன் அழைப்பர்!
இன்றே பாண இன்னே செல்க!
உன்னிசை அய்யன் ஊர்கலந் தினிக்கும்!
நூலாக் கலிங்கம் வாலரை கொள்ள
பாலடி சில்லும் பழவகை பலவும்
அறுசுவை யோடு அமைவிருந் துணவும்
கொண்ட பின்னர் எந்தை சொல்லும்
திருவாய் அமுதம் செவிக்குண வாக
வருவீர் வாழ்வில் வளம்பெறு வீரே!

3

அள்ளித் தருவதில் வள்ளல்

நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
நாவுக் கரசரும் நம்பியா ரூரரும்
பாவியல் தண்ட பாணி சுவாமிகளும்
மேவிய சிறப்பின் மேலோர் பலரும்
ஓவியத் தமிழாய் உயர்ந்து விளங்கிய
தொண்டநன் னாட்டுத் தூய்தமிழ்ச் சான்றோர்!
பண்டைக் குருகுலப் பயிற்சிக் கூடமாய்
விளங்கும் வகையில் வியன்தமிழ் பேசி
விளங்கிடும் தோற்றம் வியப்பின் ஏற்றம்.
தமிழால் வாழும் தமிழர்க் குள்ளே
தமிழ்க்கா வாழும் தனித்தக வாளர்;
எல்லா மாண்பும் இல்லவ னாலெனச்
சொல்லிய வள்ளுவம் செய்கையிற் காட்டி
எல்லா ரிடத்தும் இன்முகம் காட்டும்
நல்லவர் வல்லவர்; நயப்புறும் அவர்துணை!

என்ன தவமிவர் தந்தைசெய் தாரெண
முன்னுரை செய்வார் முதலிற் காண்பவர்;
அன்னதோர் வகையில் அரியபண் பாடும்
பன்னிய தமிழில் பயிற்சியும் உடைய
செல்வன் பழநியும் செல்வி மீனாட்சியும்
சேரச் சிறந்து செழிக்கும் இல்லறம்!
இல்லறம் இருந்து ஏனை அறங்கள்
எல்லாம் செய்யும் நல்லவர் எங்கோன்!
எவர்வந் தாலும் இல்லையென் னாதே
அவரவர் தகுதிக் கருந்தமிழ், பொருளை
அள்ளித் தருவதில் வள்ளல்! பாண!
உள்ளிச் சென்றோர் உவக்கும் காட்சியில்
உள்ளம் களிக்கும் உத்தமர் ஆகலின்
இன்றே நும்துயர் இழைபனி வாங்கும்
ஒன்றிய கதிராய் உடனே களைகுவர்;
இன்னே செல்க; இனிதே பெறுக;
நன்றே வாழி! நனிபல வூழி!.

4

எத்துயர்க் கடலும் ஏகுதல் எளிது!

நுங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ
தத்துவத் தமிழெனும் தண்கடல் மூழ்கி
முத்தெடுத் தேநல் முழுத்தகு ஆரம்
நித்தம் புனையும் நினைவுகள் கொண்ட
முத்தர்! அவர்வழி முத்தியின் முன்வழி!
இருவே றுலகத்(து) இயற்கையும் அறிந்த
திருவுடை யாளர்! திறமுடை ஆர்வலர்!
தெய்வச் சிலம்பின் செய்கதை ஆகிய
மெய்மை வணிகர் மேதகு மரபினர்!
'உன்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்'
என்கையிற் போல எத்தனை பேர்க்(கு)
அடைக்கலம் தந்த அச்செயல் நினைப்பின்
அடைக்கலக் காதையாய் அளவிற் பெருகும்!
பொருளிலை என்பரைப் போற்றிய திறமும்,
அருளினை வேண்டிய அறிவனின் உரமும்,

இருளறி யாமை ஏக்கறும் படிக்கு
திருவிளக் கொளியாய்த் திகழுமெய் யறிவும்
விரிப்பிற் பெருகும்! தொகுப்பின் எஞ்சும்!
இலங்கை சென்றெமர் இன்தமிழ் பேசிய
நலங்கள் நவில நாவொன் றாமோ?
இத்தகு நற்குணக் குன்றம் ஆகிய
அத்தன் எங்கோன் அவரடிப் புணையில்
எத்துயர்க் கடலும் ஏகுதல் எளிதால்!
வித்தக இசைபயில் விறலியர் பலரும்
சுற்றம் ஆகிச் சூழிய பாண!
பற்றிய மலையகம் பாயின மயிலம்
மேவுக இன்னே; மேன்மைகள் சூழும்.
கோவுகந் திடுபொருள் கூறிய குமரன்
ஓவிய மாகியே ஓங்கும் அந்நகர்
மேவிய இன்பம் மிகப்பெறு குவியே!

5

சித்தியாரில் சித்தம் தோய்ந்தவர்

நுங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ
உலகம் உவப்ப வலம்வரு கதிரின்
நிலவும் பேரொளி நீர்மை சூழப்
பொன்னும் மணியும் பொருந்திற் றன்ன
மின்னும் பெருவரை மேவிய பெருமைக்
கந்தன் காட்சிக் கவின்மிகு மந்நகர்
கந்தாய் இருப்பவர்; காட்சிக் கெளியவர்;
ஐந்துறழ் மூன்றென அமையுபல் லாண்டாய்ப்
பைந்தமிழ்ப் பணிக்களம் பரவிய செயல்கள்
சிந்தைக் கினிய; செப்புதற் கரிய;
வெண்ணெய் நல்லூர் விளங்குமெய் கண்டார்
பண்ணிய மலறநூற் பதவுரை ஆகிய
சித்தி யாரில் சித்தம் தோய்ந்தவர்!
தானயந் தோர்க்கும் தன்னயந் தோர்க்கும்
ஆனவை எல்லாம் அளித்தே உவகை
காணும் கொள்கைக் காதலர்; அதனைப்
பேணும் நெறிக்குப் பெருந்துணை யாக

மேவுமெய் யன்பின் மேதகும் அவர்துணை,
நாவுக்கினிய நற்றமிழ் வல்லவர்!
இனையயில் விருவரின் எழிலார் மழலைகள்
இனைமலர் முகத்தால் இன்புரை செய்குவர்
இருவரும் சூழ இயற்றிடும் இல்லறப்
பெருமைகள் பேசிற் பெருகுறும்; எந்தை
அகத்திற் பெரிய அகத்தியத் தமிழர்
இகத்திற் சிறந்த இராம தாசரின்
இணையடி பரவி இன்பம் சூழ
மனையில் இருப்பர்; மாண்பினர் அவரைக்
காண விழையும் கருத்துளம் கொண்ட
பாண! நீசெலின் பயன்பல பெறுகுவை!
சோறடு பெரும்புகை சூழ்வான் கண்டே
நீரிடு மேகமாய் நினையுந் தோகை
அழைப்பது போல ஆடிடும் இல்முன்
தழைத்துயர் ஆலிற் தங்கிய குயில்களும்
திருநெறித் தமிழிற் தேமொழி பயிற்றும்
தருணம் ஈதே! தங்கா தேகுதி!
நீயெது வேண்டினும் நீட்டியா தளிக்கும்
தாயெனத் தகுநற் தயவுடை யவரைக்
கண்டுகொள் பாண! களிப்புற வாழ்குவை!
உண்டாம் பல்வளம்! ஓங்கி வாழியவே!

6

தன்னையும் உதவத் தயங்கா திருப்பவர்

நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
ஊன்றுகோ லாகி உயர்தமி ழோங்கத்
தோன்றிய கதிர்மணி துலங்கிய சிவபுரி
ஊன்றிய உள்ளத்(து) ஊறிய தமிழின்
தேன்சுவை கண்ட தெய்வப் புலவர்.
வேங்கடங் குமரியின் வியன்பே ரெல்லையில்
ஓங்குறுஞ் சென்னை ஒருமா நகரில்,
'அடையார்' தமிழின் அருஞ்சுவை ஒன்றும்
அடையார், எனத்தகும் அடையாறு அதனில்
உலகம் தழுவிய ஒண்தமிழ் ஆய்வு
நிலவும் பெரிய நிறுவனத் தலைவர்,
காட்சிக் கெளியர்; கனித்தமிழ்க் காவலர்;
ஆட்சித் திறமிகும் அவர்க்கீழ் இருந்து
நினைவும் செயலும் ஒன்றி நின்றொரு
முனைவர் ஆகிடும் முத்தமிழ் முத்தர்.
அருமைதி தமிழ்வளர் தருமை ஆதினம்
திருவார் குறட்குத் திகழும் பீடம்
எனப்பல மடத்து ஞானிகளிடத்து
மனக்களி றடக்கும் மாதவம் கற்றவர்!
நின்னைப் போலும் நீள்புகழ்ப் பாவலர்
தன்னை ஏற்று இன்னமு தளித்து
பின்னை உற்ற பெருந்துறை செற்றுத்

தன்னையு முதவத் தயங்கா திருப்பவர்;
என்னை ஏற்ற எளியவர் தலைவர்!
இன்ன தன்மையின் ஏந்தலை நீயும்
காண விரும்பின் கடிது செல் பாண
மாணவர் சூழ மாண்புறு விழிநகர்
காணலாம் இந்நாள் ஞாயிறு ஆதலின்
காணும் நீயுன் கண்களை நம்பிடாய்!
அஃதோர் காட்சி-அளப்பரும் மாட்சி!
விரைதமிழ் ஆர்வ விசைப்புனல் முடுக
நரைதிரை கண்டோர், நன்மகப் பெற்றோர்
பெண்டிர், பெரியவர், திண்டிற லிளைஞர்
எண்டிசை இருந்துவந் திருந்தமிழ் விருந்து
அருந்தும் அதுகண்(டு) இறும்பூது எய்துவை.
மேயுறு மேகமேல் தோயுறு மாயின்
ஞாயிறு மோர்கால் ஓய்வெடுத் திடலாம்;
பாயிருள் நீக்கும் பணிசெய எந்தை
போயிரா ஞாயிறு புலரா ஞாயிறே!
தோயும் அன்பின் தூயவ ருடனிருந்(து)
ஆயும் தமிழிடை அழகனாம் சிறுவன்
அழைக்கும் போதுவந் தல்லும் பகலும்
உழைத்தற் கென்றே உடலுயிர் நட்பிற்
பிழைத்துளேன்; இந்நெறி பிழைபடேன் என்பதை
மழைத்தகு வள்ளலெம் மன்னவர்க் குரைத்தி!
இன்னே பாண; இனிதே தமருடன்
செல்லுக; செல்லிற் செழிக்கும் செல்வம்;
வெல்லுக வாழ்வில் விளைவது பொலிவே!

நல்லோர்க்கு உதவும் நயனுடையாளர்

நுங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ
பூம்புகா ரதனிற் பொருந்திய வணிகராய்த்
தாம்புகழ் மரபின் தமிழ்முது குரவர்!
குலப்புகழ் வேட்ட கொள்கையர் ஆகிச்
சிலப்பதி காரச் செம்மல் ஆனவர்!
விலைபெற இயலா வித்தகக் கல்வி
நிலைபெறச் செய்யும் நிலையுயர் சங்கக்
கலைமகள் அருளால் கனித்தமிழ் கற்றவர்;
தேரியல் கல்வித் திறமிகக் கலைமகட்
தேரிழுத் திடுவிழா தேவரும் வியப்பர்;
நீலமேனி வாலிழை பாகன்
ஆலமர் நீழலில் அறமுறைப் பதுபோல்
சீலம் மேவுமெஞ் செல்வர் தானும்
ஆல மரத்தெதிர் அமர்ந்தே நாளும்
தெய்வத் தமிழ்ச்சுவை தெரிந்துரை செய்யும்
சைவப் புலவர்! சால்புயர் வளவர்!
பட்டி தொட்டிகள் பாமரர் புகழும்
பட்டி மன்ற மாமணிப் பாவலர்!
ஐந்திரு பாட்டுடன் அமையுமெண் தொகையாம்

பைந்தமிழ்க் காவலர்! பலர்புகழ் ஞாயிறு!
ஞானமெய் கண்டவர் நவின்ற சீர்சிவ
ஞானபோதச் செம்மல்! நல்லோய்!
எதுவொரு கலையும் இயலா தோரையும்
முதுகலை முதற்பல முடித்திடச் செய்பவர்;
என்னுரை கொடுநீ எந்தையை முதுவராய்
எண்ணிச் செலினோ ஏமாற் றம்தான்!
இறைவன் கொடுத்த பெருவர மாகித்
துறைபல நிறைபுகழ்த் துணைவி யாரும்
நிரையிரு மக்களும் நெஞ்சு நேர்தலில்
நரையில வாகிய நற்றமிழ் இளையரே!
உள்ளூர்ப் பழுத்த பயன்மர மற்றே
நல்லோர்க் குதவும் நயனுடை யாளரை,
காண்டல் விருப்புடன் கமழுங் கலைஞ!
ஆண்டகை அவரைக் காண்டஅப் போழ்தே
வாழ்த்திடும் உன்வாய்; வணங்குமுன் கைகள்;
தாழ்த்திடுஞ் சென்னியெந் தலைவமுன் ஆங்கே;
எந்தை மலர்வாய் இன்தமிழ்த் தேனுண்
சிந்தை யாளர்கள் சேர்குவர் தேனிபோல்!
தேனிக ளாகிய மாணவர் குழாமிடை
நானிருப் பதுவோ நனிமிகச் சிறப்புடன்;
என்போ லாகும் எண்ணமுண் டேல்நீ
அன்போ டியைந்த அப்பனை அடைகுவை;
வீழ்த்திட லாமுன் வினைப்பகை யெல்லாம்;
சூழ்ந்த நல்லருட் சுகமிகப் பெறுகுவை;
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துவை; வாழி!
யாண்டுபல் லூழி இனிதுவா ழியவே!

8

பாவுரை செய்வதில் நாவுக்கரசர்

நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
நான்காம் சங்கம் நலமுறக் கண்ட
பாங்கினிற் தேவராம் பாண்டித் தேவர்;
அன்ன யாவினும் புண்ணியங் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறி வித்தலாம்
இன்னுரை தன்னைத் தன்னுளம் கொண்டு
பொன்னொளிர் மன்றிற் பொதுநடம் புரியும்
மின்னொளிர் சடையன் மிகமகிழ்ந்(து) உவக்கப்
பன்னிய தமிழ்க்கலைப் பாங்குறக் கழகம்
அமைத்து வழங்கிய அண்ணா மலையார்;
காடுகள் வெட்டிக் கடுநிலம் திருத்தி
நாடுகள் ஆக்கி நற்கலை வளர்த்த
பீடுயர் பெரியர் பேரழ கப்பர்;
செல்வமெல் லாமும் சீர்கலைக் காக்கிய
பல்லோர் புகழும் பச்சை யப்பராம்
ஏழைகள் போற்றும் இத்தகு வழியில்
வாழையின் வாழையாய் வளர்புகழ் மரபினர்
பொதுவயலாகப் புதுவயல் தன்னில்

மதுமலர் மேவும் மாதவக் கலைமகள்
சங்கமும் பள்ளியும் சால்புறக் கண்டவர்;
தங்கத் தமிழரச் சங்க முன்னவர்;
சோம்ப லோய்வெனும் சொற்க ளேதுவுந்
தாம்பயல் வாழ்விற் தவறியுங் காணார்!
நாம்புக ழித்தகு நல்லவர் தலைவரைத்
தாம்காண் வேட்கை தானுறு பாண!
நீகாண் விழைவில் நிறைபயன் பெறுகுவை!
கோமான் இந்நாட் குலவுவே ரன்பில்
மகிழ்ந்தே பலருடன் மயிலத் திருப்பர்;
இனிக்கும் நாளில் இல்லம்வந் தோர்க்குத்
தனிப்பெருங் கருணை அருள்பெருந் தலைவர்!
தீபா வளியாம் திருநாட் காலையில்
நீபா டிடுநல் நிறைதமிழ் பயிலும்
பாவாம் ஆடை பாங்குடன் ஏற்றுப்
பட்டா டைகளும் இட்டமாய்த் தருகுவர்;
ஞான வேட்கையில் ஞான சம்பந்தராய்,
பாவுரை செய்வதில் நாவுக் கரசராம்
அன்னவர் தமிழ்க்கு மன்னவர் அவரை
உன்னிறை யாக உன்னிடில் உயர்குவை;
என்னரும் பாண! என்னினித் தயக்கம்
இன்னே செல்க! இனிதே பெறுக!
மன்னா உலகில் மன்னிடு நற்கவி
பன்னிப் பரவிப் பாங்குற வாழி!
வாழிய! வாழி! வாழிபல் ஊழி!
ஏழிசைத் தமிழாய் வாழிய இனிதே.!

9

புது வரலாற்றுப் பொன்னேடு

நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
மறைமலை முதலாத் துறைபல முற்றிய
நிறைபுலச் செவ்வியர், நீள்புகழ் போற்றிய
மயிலம் தமிழர் பயில்கல் தூரியின்
எயிலாய் அமைந்த எழிலார் திருவினர்;
நீரறம் நிழலறம் ஆர்சுவை உணவருள்
பேரறம் ஒருங்கே பிறங்கிடச் செய்யும்
அறத்தின் செங்கோல் ஆய்கதி ரனையர்!
தென்புலர், தெய்வம், விருந்தோ டொக்கல்
என்புலம் யாவும் இனிதே ஓம்புவர்!
தாம்வாழ் பதியில் தகவுறு பலரைத்
தம்பதி யாக்கிய இம்பர் கோமான்!
பூசத் திருநாள் பேசா திருந்தே
ஈசன் மகற்கா காவடி ஏந்தும்
ஆசான் என்னகம் அமர்தலின் யானுமோர்
பூச லாரெனப் பொருந்துதல் தகுமால்?
ஆட்டுவித் தாலெவர் ஆடா தாரென
நாட்டிய மயிலிணை நடம்பயில் மருகில்
பாட்டிசைக் கேற்பப் பாதச் சுவடுகள்
நாட்டிய மரபினைக் காட்டி நடக்கும்

ஆட்டம் கூட அவரறி கலையே!
நாட்டம் கொள்ளுள நற்றமிழ்ப் பாண!
என்னினித் தயக்கம்? இங்கென் தேக்கம்?
மன்னவ ரிந்நாள் மயிற்குன் றுறையுங்
கன்னித் தமிழிளங் கடவுட் கோட்டம்
மன்னிய விழவுறு மன்றி லிருப்பர்
ஈட்டும் புகழின் இசைவல் லோய்அக்
கூட்டத் திடைநும் குழுமிய விறலியர்
ஆட்டம் சூழ அவரடிச் சேர்குவை!
நும்மகன் என்றே நுவலும் வேட்கைத்
தம்ம ஒருவன் அனுப்பி னென்றச்
செம்முது குரவர்ச் செவியிற் செப்புக!
செம்மைகள் சேர, இம்மையில் மும்மை
யாநலம் கூட நீநலம் பெறலாம்;
பாநலம் கேட்டுனைப் பரவுவார் எந்தை;
என்னுரை கேட்டெம் மன்னரைக் கண்டு
தன்குறை நீங்கியோர் முன்னுரை எல்லாம்
புதுவர லாற்றுப் பொன்னே டாகும்!
அதுவருங் காலத் தற்புத மாகும்!
குறிவைக் காதவர் கொடுப்பவை பெற்றபின்
அறிகுவை என்னுரை முழுமெய் யென்றே!
விரைக பாண விறலிய ருடனே!
விழையும் வாழ்வில் விளையும் பொலிவே!

ஏற்றிடும் ஏணி

நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
குலத்திற் கொருபெரு குணத்தின் குன்றாம்
நலத்திற் சிறந்த இலக்குமித் தாயும்
தாமுள பொருளாற் தமிழறங் காக்கும்
யெமு மரபின் ஏந்தலாம் வீர
பழநி யப்பராம் பண்புயர் தந்தையும்
பழவினைப் பயனால் பயந்தநற் செல்வர்!
அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வமாய்
எண்ணி யுயர்ந்தோர்; எனதுயர் தெய்வம்;
ஆயுள மிகவுந் தோயுமென் போலுள
சேயுளஞ் செழிக்கச் செல்வழி காட்டும்
முனைவர் ஆயவர்; முனைப்புள முத்தர்!
மாணவர் பலர்க்கு மாண்புறு மாசான்,
தானவர் ஒருகால் மாணவ ராகி
மதுரைப் பல்கலை முதுகலை பயின்று
மதுரத் தமிழ்த்தே னதுமிக வுண்டவர்!
ஆயிரக் கணக்கில் அவண்பயின் றோரில்
பாயிர மாகிப் பத்தாம் தரத்தில்
வென்றதைக் கேட்டே என்னுளம் வேட்டேன்!

சொல்வதும் அதனைச் சொல்லியாங் கியற்றி
வெல்வதும் எங்கள் வித்தகர் வித்தை!
சென்னை, புதுவை, திகழ்கா ரைக்குடி,
மன்னும் விழிநகர் மற்றுமெங் குள்ள
இம்பர் உலகின் இன்கவி யான
கம்பனுக் கமைந்த கழகமெல் லாமும்
இடிமுர சாகி இன்தமிழ் பேசி
முடிமா மணியாய் முன்னிலை பெற்றவர்
கொடையிற் கொடுமுடி; கொள்கையிற் பிடிப்பு;
நடையில் நேர்மை; நாவில் சீர்மை;
உடையில் தூய்மை; உணர்வில் தாய்மை;
விடையில் தெளிவு; வினையில் துணிவு;
நீற்றெழில் மேனி! நிறைதமிழ்க் கேணி!
ஆற்றலில் தேனி! ஏற்றிடும் ஏணி!
அறிவுக் கரையிற் சேர்ப்பதில் தோணி!
அறிஞர் போற்றும் அருந்தமிழ் ஞானி!
ஏழிசைத் தமிழ்வல யாழிசைப் பாணநீ
சூழிசை நடம்பயில் சுந்தர விறலியர்
உடன்வரச் செல்குவை; உடனே செல்குவை;
ஆற்றும் பணிகள் ஆயிர மிருப்பினும்
ஏற்றுனைப் போற்றுவர்; இன்னாள் நன்னாள்
காணும் பொங்கலாம்; காணுக சென்றே!
பேணுக வுன்றன் பெருவாழ் வதனை!
பூணுக பொற்பூ! பொலிகநல் வளமே!

மங்கலம் பொலிய மன்னவர் ஆனார்

நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ,
எப்பரி சாயினும் ஈத்தல் நன்றெனும்
பெ. பெரி வீர பழநி யப்பரின்
புதல்வர்! செல்வப் புதுவயல் செல்வர்!
முதல்வர் இங்நான்! முனைவரும் ஆனார்!
தஞ்சை, சென்னை, தமிழண் ணாமலை,
விஞ்சும் புதுமை கொஞ்சும் புதுவை
எனப்பல வாகிய பல்கலை யாவும்
மனக்கினி தாகி மகிழ்ந்தே யேற்ற
சீரது மிக்க சிந்தனை யாளர்!
பாரதி தாசன் பல்கலை வழியில்
முதுகலை முதலா முத்தமிழ் பயிற்றும்
முதுபெரு நிறுவன முதல்வ ரானார்!
சன்மார்க் கத்துச் சபைவழிப் பூத்த
நன்மார்க் கத்து நல்லகல் லூரி
வளம்பெற வேட்ட உளநிறை யாளர்
புலம்பல தொகுத்த புகழ்மா ணிக்கம்,
தமிழின் காதல் தகைபெறச் சொற்ற
தமிழக் காதலர் தானுவந் தழைத்திட,
மற்றவர் மகிழ்வில் மனநிறை வெய்தக்

கற்றவர் எந்தை கனிவுடன் ஏற்றார்!
தங்கிப் பயின்ற தமிழ்க்கல் லூரியின்
மங்கலம் பொலிய மன்னவர் ஆனார்!
வித்தகப் பண்புகள் மொத்தமு முடைய
முத்தப் பர்தாம் முத்தாய், மணியாய்
குன்றாப் புகழில் குன்றொளிர் விளக்காய்
ஒன்றா உலகின் உயர்தமிழ் நிலவாய்
ஒளியளித் தென்றும் களியுறு குவரே!
அளிபெற விழையும் ஆர்வல! நீயும்
பொன்னம ராவதி நன்னகர் சேரில்
என்னவ ரிருக்கை எளிதில் தேர்குவை;
அமரா தெழுக—அமரா வதிக்கே;
தமருடன் தொழுக! தண்டமிழ் மிழற்றுக!
மேலைச் சிவபுரி சோலைப் பதியில்
மாலைச் சூரியன் மகிழ்கதிர் நீட்ட
ஊன்றுகோல் ஆகி உயர்தமிழ் வாழத்
தோன்றிய கதிர்மணி தோற்றம் கண்டதில்
பணிநிறை வுறாஉம் மனிதருள் மணியை
அணிபெற வணங்கிப் பிணியுள உணங்குதி!
நயந்துநீ வேட்டவை நல்குவர் நல்லவர்!
வியந்துநீ மகிழ்குவை; விரைந்துநீ பறந்திடு!
என்னருள் மன்னர் இன்செவி யுழையிச்
சின்னவன் வரவும் செப்புக மாதோ!